

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Vad har hänt?

TILL DEN »OTREVLIGA LYX», som man enligt bankdirektör Rydbeck bör undvika, hör givet de högt uppskrivade arvoden, som konkursutredare och deras vederlikar kunna hugga för sig. Svea hovrätt har reagerat kraftigt och nedsatt ett begärt juristarvode från 15,000 till 3,000 kr. Mätte spåren avskräcka!

FRAGAN OM GYMNASITISKA CENTRALINSTITUTETS omorganisation har varit före i riksdagen. Kamrarna stannade i olika beslut. Utskottet hade visserligen åtskilligt bättre på Kungl. Maj:ts förslag, men striden mellan den kungl. propositionen och utskotts-förslaget medförde frågans fall. Så nu få vi kanske uppleva ännu ett års utredning till de 20 föregående.

ÄNNU ETT BETYDELSEFULLT SKOTT avlossades i Paris förra fredagen, då presidenten Doumer mördades av en tydligen sinnesförvirrad rysk fascistisk läkare.

Albert Lebrun, förutvarande senatspresident, valdes nästan enhälligt. Hans första regeringshandling blev att mottaga konsejpresidenten Tardieus avskedsansökan på grund av den vänstermajoritet som framgått av kammarvalen. Herriot väntas bli den nye mannen. Man hoppas därigenom på en avspänning i de internationella förhållandena, men säkert är det ingalunda.

NÄSTAN SAMTIDIGT HAR MR ALBERT THOMAS, Internationella Arbetsbyråns direktör avlidit i Paris, mitt uppe i sitt arbete och sina planer, omedelbart efter arbetskonferensens slut i Genève.

ETT SLAGSMAL HAR ATER ägt rum i tyska riksdagen. National-socialisterna tyckas vinna terräng och inbjuda till samarbete med Brüning.

ARBETSLÖSHETEN I AMERIKA har fortfarande en fantastisk omfattning. Man talar om hotande uppror av de arbetslösa åtta-miljonershär. Inga summor förslå längre. Och Lindberghs barn är fortfarande borta.

RYKTENA OM SHELLTRUSTENS irakade svårigheter dementeras på det bestämdaste av ledningen. Ingen likviditetskris är för handen. Aktiernas sjunkande värde beror på den ekonomiska krisen i allmänhet. Till lycka för innehavarna skulle då ingen fara vara för handen.

Veckovakten

Vem är det som styr?

Kreugerkrediterna inför riksdagen.

Konstkrönika.
Av Lilly Arrhenius.

Riket, makten och härligheten.
Av Klara Johanson.

Göteborgsk eller skånsk operett?
Av Sven Stål.

Där kineser sjunga.
Av Daisy Müller-Hill.

Från riksdagsläktaren.
Av Elsa Svartengren.

Till Elin Wägner Problemfri pingst.

den 16 maj.

Elin Wägner.

Då jag skriver dessa rader är det en medlem av redaktionskommittén, jag inte frågat om lov därtill, Elin Wägner. Det är av det skälet, att hon då skulle svarat nej. Elin Wägner! Du menar, att din egen tidning inte skulle hylla dig! Jag menar, att just din egen tidning bör ha rätt att hylla dig både på din födelsedag och alla andra dagar.

Det har varit Tidevarvet beskärt att komma i åtnjutande av din konst som journalist och författare — som författare och journalist! Om andra tidningar, tidskrifter eller böcker kunna göra anspråk på samma förmåner, har Tidevarvet likväl en företrädesrättighet, som ej kan för-

nekas. Det är i Tidevarvet du skrivit det, som väckt mest förargelse. Och det ländar dig till heder i vår ohederliga tid. Du har den mest förtjusande förmåga att med ett par meningar uttrycka en sanning, som andra genomleva ett helt liv utan att upptäcka. Jag skall inte gå in på din pennas mästerskap, det tillkommer andra. Men ett må vara mig tillåtet att skriva i trots av alla skrivkunnigas sakkunskap. För Tidevarvets skull — och den åskådning Tidevarvet företräder — har du ofratt fördelar och utmärkel-

ser, guld och gröna skogar. Tidevarvet bevarar din redaktionella skicklighet, dina politiska och litterära artiklar, dina Devinezspalter och allt vad du skrivit i tryck, men också med tacksamhet och ödmjuk högfärd. Du skall väl förlåta, att Tidevarvet inte ens på din 50-årsdag låter dig vara i fred. Tidevarvet kommer med alla sina läsare. Det är ej så lätt att få tag i de rätta orden. Vi äro vana vid, att du finner dem åt oss. Därför säga vi bara tack. Men ett tack med eftertanke och känsla. Och vi önska dig många ljusa dagar. Ty ditt Tidevarv tror, att du kommer att leva genom många tidevarv.

Elisabeth Tamm.

Problemföräldrar — Problembarn

Det är den engelske skolföreståndaren S. A. Neill på Summerhill, som uppfunnit benämningen problemföräldrar. Den gav sig förresten själv medan han försökte genomborra orsakerna till alla de svårhanterliga barnens problem. Utan felande föräldrar skulle det inte finnas några felande barn. När man sätter sig till att skriva en bok om problembarn, som mr Neill redan för några år sedan gjorde, har man strängt taget börjat på fel håll, anser han. Man måste börja med föräldrarna. De stackars föräldrarna, som behöva så mycket sympati, hjälp, stöd och tålmod.

Föräldrarna vill ha igen sin förspilda barndom.

Själva grundfelet med den uppfostran, som har vanartiga, elaka och förstörelselystna barn till resultat är i de flesta fall att föräldrarna är olyckliga människor. Kanske de själva blivit undertryckta i sin barndom och ha fonder av önskingar och fantasier, som aldrig fingo utrymme att levas ut. Eller de lida av en ständig hemlängtan till en lyckligare ungdomstid, för alltid förlorad, och ta hämnd för sin olycka på sina egna barn. Varför skola barnen ha det bättre än man hade själv?

De olyckliga äktenskapens följder.

Oändligt många konflikter för barnens vidkommande ha sin grund i föräldrarnas olyckliga äktenskap. Vare sig det är sexuella besvikelser eller äktenskapliga sönderingar av andra slag, uppstår en atmosfär av bitterhet och disharmoni i hemmet. Barn ha känsliga sinnen och ana fort nog att något är galet. De reagera i sin tur med nattliga ångestanfäll, med hat mot omgivningen både hemma och i skolan, med tjuvnad och trots. En räddning kan ligga i att barnet får tala om allting, öppet. Sedan konflikten på detta sätt lyfts upp till det medvetnas plan kunna de flesta barn finna någon sorts anpassningsväg, där de erkänna förhållandet inför sig själva, men fortfarande få tycka om både fadern och modern, som de i själva verket för det mesta göra.

Wilken än grunden må vara till föräldrarnas olycka, antingen det är äktenskapliga misslyckanden eller allehanda andra djupliggande konflikter, som man inför sig själv söker kläda i förnuftiga ord — jag vill ju endast barnets bästa etc. — så är ett gemensamt: olyckliga människor reagera med hat, inte med

Tänk om barnen anade att de vuxnas förhållande till dem ställes alldeles på huvudet!

Det var min första reaktion, medan jag läste vad rektor Neill på Summerhill i England skrivit i sin nya bok om problemföräldrar och strax därpå det uttalande som gjorts av Svenska fattigvårds- och barnvårdsförbundets socialmedicinska sektion i syfte att få lärarnas rätt till att använda kroppssaga bort ur folkskolorna.

Men strax därpå tänkte jag: Ack, det vet ju barnen!

De ha vetat att det fanns problemföräldrar och problemlärare, långt innan begreppen kommo till i de vuxnas vokabulär, och de ha länge vetat att dessa börja bli osäkra på sig själva.

Det är egentligen underbart att besinna med vilken säkerhet barnen länge bedömt läget. De ha instinktivt anat svagheten och den begynnande osäkerheten bakom de vuxnas höjd och bredd, kroppsstyrka, basröst, rotting och andra maktmedel. De började vägra att erkänna föräldrarnas och lärarnas självskrivna auktoritet och privilegierade ställning, ja, även deras rätt att ge orimliga, omotiverade order, redan innan dessa började öppet rannsaka och gissla sig.

Och barnens uppfattning har segtrat.

Föräldrar och lärare måste helt enkelt som nationerna sätta sig ner och tänka över hur de skola klara sig, sedan de nu måste avrusta. Och liksom vissa problem-

I lekrummet på Tempelbacken.

kärlek. Och resultatet blir de vanartiga eller skräckslagna barnens problem, som mr Neill och med honom många, som ha sådana barn i sin vård, ha rika tillfällen att iakta.

Giv barnet frihet att följa sin egen skaparlust.

Under den ofta respektlösa och överdådiga tonen i Neills böcker ligger hela tiden hans djupa önskan att befria människor från deras olycklighetstillstånd. Frihet har blivit lösenordet för den uppfostran som ges på hans eget Summer-

(Forts. å sid. 4.)

nationer så spjärna också problemföräldrar och dito lärare emot, det är sådana som inneha en maktställning som vilat dels på föreställningen om något särskilt gudomligt hos nationer, föräldrar och lärare, oavsett hur de uppföra sig, dels på yttre våld.

Det är oerhörda skridningar i maktförhållanden och världsbilder som ske och under det stränga kravet att anpassa sig, bli alla gamla nationer och människor i mer eller mindre grad problem.

Man får förstå, att de som skola sörja för ordning och säkerhet i klassrum, på skolgården och mellan nationerna många gånger samtidigt som de erkänna riktigheten av avrustning, be att få veta hur de skola klara de ögonblickets trängande problem som uppstålla sig. Det finns lärare som troligen inte ha något att invända mot socialmedicinska sektionens diagnos att »de barn som ställa lärarnas tålmod på största prov och därför mest utsättas för åga samtidigt äro de som ta mest skada av ågan», men som ändå säga: vad skola vi göra? Läroverken, där rätten till åga är borttagen, ha rätt att relegera problembarn, men det ha inte vi. Ågan är vår ersättning, som vi tyvärr få lov att behålla i den obligatoriska skolan.

Man måste erkänna här som ifråga om nationernas problem: nedskrotning av vapnen räcker ej, det måste positiva åtgärder till. Och då är man inne på frågan om behandling av problembarnen, de psykopatiska barnen som i det nuvarande samhället mestadels obeaktade så när som på ågan mogna till sitt öde: sinnessjukhuset eller fängelse. Rörelsen för borttagande av ågan och rörelsen för förebyggande vård av problembarn förut-sätta varandra.

Frågan om problemläraren som ger mera stryk än nöden kräver, och med mera nöje än anständigheten tillåter, är en detalj i hela komplexet som mycket försiktigt beröres av socialmedicinska sektionen. Det är inte roligare att tänka tanken ut att det finns problemlärare än den att det finns problemföräldrar. Men när de vuxna nu vända förhören, ågan och förbättringsarbetet från barnen inåt mot sig själva, så måste de analysera den själsliga bakgrunden hos läraren som ger mycket stryk, hos fadern som ger modern med grålet, tårarna och andra bekanta tortyrinstrument, likaväl som hos barnet som rycker vingarna av flugor och plågar kattor.

När man läser Neills bok med dess praktiska exemplifiering av den ortodoxa freudska skolans analytiska metoder på förhållandena barn—föräldrar, är det givet att man tycker att här sker rättvisa omvärderingar efter mycken orättvisa. Men samtidigt går under detta erkännande en oartikulerad känsla, som påminner om den man har, då man läser om vetenskapsmän som sönderdelat atomerna: den att den mänskliga hjärnan troligen lägger för mycket under sig och listar ut hemligheter som den inte skulle veta. Förmodligen skulle analytikern fermt kunna analysera denna känsla på ett för den skrivande mindre angenämt sätt. Men den är där ändå.

Medan detta skrives drar det ihop sig till pingst och till sommar, då barn och lärare få lov från varandra. Att se för få problem i tillvaron är säkert inte bra, lika litet som att se för många. Men att ibland ta alldeles ledigt från alla problem och vara — i den mån fattig förmåga det tillåter — som Sarons och Kungshängens liljor, det kan aldrig vara annat än rätt.

Devinez.

Läckert och hälsosamt
är smörgåsbrödet

UPLANDSKUBBEN

I hygienisk förpackning hos Eder handlande.

Undvik efterapningar!

Begär uttryckligen Uplandskubben!

TIDEVARVET

REDAKTIONSKOMMITTÉ:

Elin Wägnér,
Elisabeth Tamm,
Ada Nilsson,
Honorine Hermelin.

REDAKTÖR:

Carin Hermelin.

ANSVARIG UTGIVARE:

Ada Nilsson.

Utkommer varje helgfri lördag.
Slussplan 1-3, 2 tr., Stockholm.
Tel. N. 48 42, 182 43.

ADVOKATER

Ledamöter av Sveriges Advokatsamfund

Eva Andéns Advokatbyrå

Inneh.: Eva Andén.

Herkulesgatan 14 (f. d. L. a. Vattug.)

Tel. 75 75, 75 76
STOCKHOLM

Specialitet: Familje- och arvsaker,
Boutredningar och testamenten, för-
valtningsuppdrag. Även skriftliga
förfrågningar.

Advokat Hugo Lindberg

KUNSGATAN 6, STOCKHOLM

Tel. Växel: N. 333 15.

LÄKARE

Införd genom Stockholms Läkarförning.

Doktor ADA NILSSON

bortrest t. o. m. den 4 juni.

Vikarier: Dr. Gunhild Söderbaum.
„ Gunhild Rossander

TANDLÄKARE

Tandläkare

EMIL LINDBLADS
PRIVATKLINIKER

Stockholms största och modernaste
tandkliniker för alla samhällsklasser.

Östernmalm:

Kommendörsg. 16. Tel. 728 50, 728 70

Kungsholmen:

Hantverkareg. 37. Tel. K. 37, K. 3738
(Basarbyggnaden v. Kungsholms Läroverk)

Mottagn. 8.30-9, 1.30-2, 6-7.

Tandvård behandlas hela dagen 8-7

Lördagar stänges 4 (sommarmån. 2).

Kostnadsfri rådförning.

Endast exam. tandläkare.

Liliesjöös

Parfumeri- och Sjukvårdsaffär
STOCKHOLM

Butiker:

Fridhemsgatan 16 — Tel. Kh. 59 82.
Hantverkaregatan 45 — Tel. Kh.
55 85.

Sveavägen 109 — Tel. Va. 170 25.

Aderbräckstrumpor — Hålfotsinlägg
— Maggördlar — Bräckband — Sa-
nitets- och Förbandsartiklar — Kata-
log gratis.

Luchs' ReklamHäfte

Advokaten, Jur. Kand.

Majken Billjer

Regementsg. 8 (vid Morescobron).

Tel. 18 59 och 18 54.

MALMÖ

Familjerättsliga ärenden. Boutredningar,
arvs- och testamentsärenden samt övriga
juridiska uppdrag. Skriftliga förfrågningar
besvaras omgående.

Gynna

Tidevarvets
annonser!

Den 14 maj 1932.

Vem är det
som styr?

I tidningarna har man fått läsa långa redogörelser för riksdagens behandling av bankoutsiktens yttrande med anledning av riksbankens förvaltning. Men vad som döljer sig bakom kulisserna får svenska folket icke veta. Så mycket kan man förstå, att det är olika intressen, som göra sig gällande. Valutapolitiken och kreditgivningen debatterades. Det var särskilt regeringen och socialdemokraterna, som gingo i elden för att försvara riksbanken. Det lyckades också på ett sätt. D. v. s. i riksdagen. Men känner allmänheten sig fullt tryggt vare sig beträffande det, som skett eller kommer att ske. Sannolikt icke. Så mycket vet man, att de största svindlarna understöddas av riksbanken, icke de små. Har man gjort av med ett par hundra miljoner, då är riksbanken redo — för att det inte skall bli någon skandal.

Man frågar sig, om alltjämt samma ledning skall kvarstanna. Regeringsansvaret kanske ingen vill ta under en så oläglig tidpunkt, men riksbanken är säkert mera begärlig. — Men vem är det, som styr? Är det statsmakterna, som styra bankerna, eller är det bankerna som styra statsmakterna?

SOMMAR-
LÄSNING

Kval. underv. i Engelska o. Tyska. Närm. Dr. phil. Madeleine Ekenberg, Crosby Hall, London S. W. 3.

Genom Tidevarvets expedition
rekvireras

Anna T. Nilssons

ABC of the
peace movement

Dates and facts.

Andra upplagan.

Pris Kr. 1:50.

Ev. överskott tillfaller oavkortat
fredsrörelsen.

Alma Axelssons
FÖRLOSSNINGSHEM

LINNEGATAN 19

Mottager inackord. även för längre tid.

Tryggt och ogen., välräk.

Tel. 778 24.

Kreugerkredi-
terna inför
riksdagen.

Om en åhörare utan föregående be-
kantskap med de svenska riksdags-
männens politiska gruppering hade ham-
nat på läktaren under den stora debatten
i lördags — med anledning av bankout-
skottets dechargeutlåtande — om riks-
banksledningen, valutapolitiken och Kreu-
gerkrediterna, måste han ha fått en Justig
uppfattning om de s. k. samhällsbevaran-
de intressenas placering.

Där stod hr Lindman som en annan
vägskålsagitator och talade med äkta in-
dignation mot riksbankens krediter till
företag, som lämnat 30-procentiga utdel-
ningar — medan socialdemokraternas hr
Sköld retades med honom för det ut-
märkta valslagnummer han funnit i detta.
Hr Sköld sade att 30 procent hade det bara
i undantagsfall kunnat bli fråga om.
Förresten skulle ett inställande av utdel-
ningarna ha varit till skada för för-
troendet och framtiden. Hr Möller frå-
gade i samma anda om herrarna kunde
förneka att vägrade krediter skulle haft
svåra följder och framhöll att när riks-
bankskrediterna beviljades i föl hade ännu
inte de stora österrikiska och tyska bank-
krascherna inträffat. Vi skulle, om kre-
diterna inte beviljats, varit det land som
inlett kraschernas era. Och vad skulle
då ha hänt? Kritiken mot riksbanken
hade i varje fall inte blivit mindre bitter,
det kunde man vara övertygad om.

Hr Trygger argumenterade som hr
Lindman i sitt stort upplagda anförande
och sade att när Kreugerkoncernen i föl
våras föreslagit att betala nära 65 miljon-
er kronor i utdelningar men samtidigt
begärde 75 miljoner, som den oundgäng-
ligen behövde av riksbanken — därför att
utlandskrediterna stoppat — då hade det
 varit naturligt om man anat oråd och un-
dersökt hur det var fatt.

Medan höger och bondeförbundare så-
lunda fullföljde sin stränga kritik mot
bankofullmäktige för deras godtrogenhet,
protesterade socialdemokraterna ener-
giskt mot en sådan efterklokhet. Vad
som skett hade under förhandenvarande
omständigheter varit det enda möjliga.
Hr Lindhagen, som för sin del aldrig trott
på Kreuger, kallade visserligen de 30 pro-
centen för en systematisk utplundring av
befintliga värden och skildrade hur alla
höga makter, ända uppifrån regeringen,
över Skandinaviska Banken och fram
till pressen, hade legat nere i tillbedjan
för dessa 30 procent. Men hr Lind-
hagen röstade med socialdemokraterna,
därför att deras kritik var den mild-
aste.

Den milda kritiken, d. v. s. ansvarsfri-
het för riksbanksledningen enligt den so-
cialdemokratiske utskottsreservationen,
segtrade också i kamrarna. Men först
sedan Kreugerdebatten i andra kammaren
framföt morgonsidan utmynnade i ett
lakoniskt men temperamentsfullt replik-
skifte mellan hr P. A. Hansson och hr
Lindman, om hur högern egentligen ville
ha det om bankofullmäktige skulle avgå.
Det ville hr Lindman inte svara på. Han
tyckte väl diskussionen varat i så många

Restaurang
Port Arthur

Blekingegatan 40
Telefon Söder 34784

Bra matställe

"BORTA BRA"

Dir. S. A. R. A.

om man bor på **REISEN** Skeppsbron 12-14.

Stockholms modernaste hotell.

Rum från 6: 50.

Från riksdagsläktaren.

O nsdagen den 4 maj var så tillvida in-
tressant i riksdagen att man av
dagens mest debatterade motioner —
utom 4 millionersanslaget till stenindu-
strien — den om de kvinnliga gymnastik-
direktörernas rätt att inneha även första
gymnastikläroretjänsten — alltså icke en-
dast biträdande — inom vissa skolor, och
prof. Holmgrens motion om rätt för med-
borgare i andra skandinaviska länder att
söka vetenskapliga befattningar vid sven-
ska högskolor, kunde utläsa kammarleda-
möternas andliga mantalsskrivningsort —
om de tillhöra bakåtskrävarna eller nyda-
narna.

ibland blir man så arg så man skulle
vilja kasta något hårt, när man hör huru
förbenat maskulint det resoneras. Och
så sitter de där nere och vänder dagens
nummer av Svenska Dagbladet, där det
står att Tidevarvet är »ett organ, där
några damer tala om för herrarna hur
samhället egentligen skall skötas». Det
är en djupt rotad missuppfattning, mina
herrar, att det är herrarna som skall skö-
ta samhället — det är nämligen *det sven-
ska folket*, som skall göra det. Och det
är inte bara herrarna det, numera.

Men så när man blivit så där förfä-
rligt arg, så behöver man ju bara titta
på somliga, så blir man glad igen. . .

Frågan om gymnastikdirektörerna dis-
kuterades på förmiddagen i *Första kam-
maren*. Sedan man hållit på både länge
och väl och resonerat om huruvida det
var lämpligt att ynglingar undervisades i
gymnastik av kvinnlig och flickor av man-
lig gymnastiklärare och någon fått till-
fälle säga att »det gud ske lov var någon
skillnad mellan könen i det här landet
ännu», begärde statsrådet Gärde ordet
och förklarade för kammaren, att det var
inte detta som skulle diskuteras. Utan
det var frågan huruvida det skulle vara
fri konkurrens för manlig och kvinnlig
sökan till gymnastiklärartjänsten i
samläroverk med både flickor och gossar.
Där hade utskottet nämligen tyckt att det
var lämpligare med manlig huvudlärare.
En *biträdande* kvinnlig lärare var inte
fullt så olämpligt, så det skulle man kun-
na gå med på. En kvinnlig huvudlärare
med manligt biträde — om papperen i
övrigt befogade därtill — det är nästan
vårre än en sjöman till häst för många
riksdagsfarbröder ännu.

På kvällen i *Andra kammaren* betona-
des — vad det syntes — med tack-
samhet att saken icke gjordes till någon
feministisk eller antifeministisk fråga. De
hade väl den uppfattningen i kammaren

timmar att den i någon mån kunde ut-
göra svar på frågan.

Regeringen stod till tjänst med de be-
sked den kunde. I en högedramatisk skild-
ring berättade statsministern hur det till-
gätt, när bankofullmäktige hade ett par
timmar på sig en kväll i februari att av-
göra om en 2 miljoner dollars kredit åt
Kreuger, som var sjuk i Amerika och som
utan dessa pengar varit tvungen att ome-
delbart inställa betalningarna för Tänd-
sticksbolaget. Och om hr Boliden råd-
dats åt Sverige. Här var f. ö. en gläd-
jande detalj i bekymren. Finansministern
talade nämligen om, att de tre värde-
ringsmännens utredning givit vid handen
att Bolidens värde mer än väl täckte den
i samband med stödet åt Skandinaviska
Banken ställda panten.

Utskottsutlåtandets första del, som upp-
tog frågan om Sveriges valutapolitik,
hade varit före redan på förmiddagen.
På denna punkt följde kamrarna utan
votering utskottets linje, som i huvudsak
går ut på att deflationen bör hejdas och
räntesatserna alltså hållas på lägsta möj-
liga nivå. Utan att man därmed, å andra
sidan, ger sig de faror i våld, som en
deflation i detta begrepps vedertagna be-
tydelse innebär.

Detta tillfälle att höra 6 timmars
grundliga penningpolitiska, nationaleko-
nomiska och i någon mån klasskamp-
politiska föreläsningar i riksdagen hade
utnyttjats av fulla åhörareläktare.

Casan.

Bagarstugan

HORNSGATAN 37 • Tel. Söd. 70 00

FOLKUNGAGATAN 65 „ „ 73 37

GÖTGATAN 52 „ „ 333 09

— fast det var ju lite svårt att från läk-
taren uppfatta det annat än som ett ivrigt
sammanhållande mellan de reaktionära
männor om denna för män reserverade
anställning — som ju dock skall tillsättas
efter *meritförförteckning*. Att en kvinna inte
kan vara lämplig framhölls frampå natt-
kröken av hr Björkman som på dagen
träffat en moder, vars 11-årige son för-
klarar att han icke ville ha en kvinnlig
gymnastiklärare. Detta föranledde stats-
rådet Gärde till den för de initierade
muntrande repliken: Det var ju glädjande
att hr Björkman nu också funnit en moder
till utskottsfröslaget — fadern vet vi
ju redan var han finns.

Alla socialdemokratiska utskottsleda-
möter utom en hade reserverat sig för
K. Maj:s förslag och voro sålunda be-
redda att likställa manliga och kvinnliga
gymnastiklärare. Men utskottsmajorite-
ten vann och kvinnorna äga alltså fort-
farande icke behörighet att söka gymna-
stiklärartjänsten vid högre samläroverk.

Hr Holmgren anförde i talet för sin
motion beträffande *rätt för medborgare i
de andra skandinaviska länderna att
söka och erhålla vetenskapliga befattningar
vid våra högskolor i samma ordning
som svenska medborgare*, att hr Lindhagens
motioner avslås vanligen av konsti-
tutionsutskottet med den motiveringen att
de svåra i det blå. Men om konstitu-
tionsutskottet haft samma uppfattning
även av denna motion så ville hr Holm-
gren bara säga det, att den inte alls svå-
ra i det blå. Den står på jorden med
båda benen och är mycket lätt att ge-
nomföra. Det vore en flott, en storvulen
handling, det behövde inte bli någon par-
tisak utan varje högerman, frisinnad och
socialist skulle kunna vara med om den
utredning, som begärts. När man vet att
det är socialdemokraternas ovanskliga
förtjänst i alla länder att ha försökt bryta
ner skrankorna mellan nationerna är det
ganska vemodigt att se att konstitutions-
utskottets samtliga socialdemokrater yr-
kat avslag. (Flera instämmanden, Berg-
man, Hellberg m. fl.)

Hr Wennerström som hade att svara
för utskottets utlåtande — mot vilket ut-
skottets frisinnade ledamöter reserverat
sig — anförde att K. Maj:t redan nu äger
befogenhet att, *efter vederbörandes fram-
ställning*, kalla en utlänning. Mot detta
gjorde dock hr Holmgren den invändning-
en att en sådan utnämning blir ett sär-
fall och en vidlyftig historia och icke alls
»i samma ordning», som just skulle vara
av betydelse i det internationella samar-
betet. Hr Roos ville haft en annan for-
mulerings, så att även finsksvenska,
svenskamerikanska och isländska sökan-
den, som behärska svenska språket kunde
inrymmas i bestämmelsen. Hr Wen-
nerström instämde med hr Roos beträff-
ande önskvärdheten av att isländsk stu-
derande skulle slippa söka dispens för att
få studera vid svenskt universitet.

Hr Möller ansåg hr Holmgrens motion
vara ett steg i rätt riktning och yrkade
bifall.
Men bakåtsträvarna voro för många.
Det är beklämande att se att de stora
internationella frågorna äro oss för stora
och de små — de lämnas obektade.

Elsa Svartengren.

Stockholms intima
modessalong med de
överkomliga priserna

"min bod"

Sturegatan 12

Allt

för vardagselegansen

KLÄNNINGAR

JUMPERS

VÄSKOR

SCARVES

BLUSAR

etc.

Egen ateljé. Tel. O. 64 23.

Riket, makten och härligheten.

Av KLARA JOHANSON.

På smärre postkontor har jag ibland observerat en sparbössa med in-skriften »Tänk på de gamla». Det gör jag naturligtvis ett ögonblick, men så går min tanke lika ovillkorligt över till den högt betrodda hand som (i bästa fall) kommer att vittja bössan och till vars frestelser jag inte i ringaste mån vill bidra.

En vida nödigare maning borde i feta kapitälerna smycka inte bara kollektboxar utan därjämte väggarna i alla offentliga lokaler, inklusive spårvagnar, bus-sar och järnvägskupéer. Den lyder: »Tänk på regeringen!»

En regering blir ju aldrig gammal, fastän det sällan står i nekrologerna att den gick bort för tidigt. Men så mycket mer drivande skäl har man att koncentrera sina tankar på den i dess stackota levnadsdar. Hur många förs frikänna sig från att ha totalt brutit i detta stycke?

Sägda likgiltighet, kränkande i och för sig, kompletterades förmodligen snarare intill helt nyss, av den tanklösa skadeglädje varmed man beskådade vrångbildsritarnas skildringar av regeringens apparition och mera iögonfallande åtgärder. Okynnet fyllde dock uppgiften att hålla menige man i vetskap om den ifrågavarande persongrupens existens. Nu då denna gruppens källa på hemlig order har stoppats bör vi i ro kunna besinna att regeringen inte bara är engagerad för en pajasroll.

Ordet »regering» har under sekernas lopp laddat sig med en mångfald betydelse, och när Svenska Akademiens ordbok i tjugonde århundradets afton hinner dit kommer det att uppvisa ett ännu oanat antal. Här begagnar jag det endast i den för närvarande mest gängse meningen: som kollektivnamn på några tillfälligt och för obestämt kort tid sammanbragta individer, vilka genom detta namn gör anspråk på ett kungligt attribut.

Liksom de flesta språkförvillelser har denna sjangtila titulatur smugit sig in så försiktigt att man svårigen kan spä-ra dess upprinnelse. Men före »det demokratiska genombrottet» hade den varit omöjlig. Jag minns själv den tid då man nöjde sig med blygsamma beteckningar som ministären eller — i högtidliga stunder — konungens rådgivare. Talade man om regeringen så tänkte man sig konseljen kring rådsbordet med kunglig preses vid övre ändan. Då ministrarna troppade av nerför Lejonbacken föll det väl ingen mötande

in att säga: »Där går regeringen». Nu däremot går den lös alla dagar och lite varstans. Jämt berättar bladen att regeringen i går »syntes» på någon festlighet, ett galaspektakel, en bankett, en invigning, eller — om den inte uppträdde mangrant — att regeringen representerades av de och de ledamöterna. Herrar statsråd förekommer aldrig mer civilt.

»Det vore ämne för en doktorsavhandling att utreda hur den flärdlösa ministären befordrades till regering och huruvida denna ståndsupphöjelse uttryckte en historisk realitet. För min del vågar jag bara gissningen att den ursprungligen vållades av bristen på en term som skulle ha motsvarat engelskans *government* och alla dess romanska system, distinkt skilda från *reign, règne, regno, reynado*. Man kunde möjligen enas om att kalla våra statsråd guvernanter, men guvernement med sin starkt ryska bismak slår inte an på oss.

Effekten av den betydelseförskjutning jag grubblar över låter sig redan iakt-tas. »Regering» har under sin långa levnad absorberat så mycken prakt och ära och skräck och magi att ordet än i dag trots allt bevarar en återstod av sin mystiska gloria. I främsta rummet påverkar denna naturligtvis de herrar som det beredes tillfälle att bilda bolag under det trolska namnets hägn. Om de brukar se ett gyllne skimmer dallra kring hjässan på sin spegelbild vet man ju inte; det vore emellertid naturligt och ursäktligt. Men en ödesdigrare förförelse ligger på lur i den språkliga tve-digheten: ministrarna tror sig småningom kallade att regera. Till sådana absurda konsekvenser leder den titelglädje som särmärker svensk demokrati! Det är synnerligen fördenskull undersåtarna numera bör uppmuntra varandra till skarpt och tankfullt intresse för den i ögonblicket sittande regeringen.

Den tarvar sannerligen stödet av nog-grann uppsikt som surrogat för ett bort-fallet riskmoment: det personliga ansvaret. Monarker har i alla tider varit utsatta för att vråkas, inburas, nackas, och titulärsuveränerna av i dag hotas oskyldigtvis av samma yrkesfara. Men den svenska regeringen har ingenting ledsamt att frukta. Den bara faller — mjukt och kollegialt. Efterräkningar brukas inte. Det finns till och med bo-lagsstyrelser som råkar värre ut.

Rikt och spännande stoff skall inte tryta om vi energiskt företar oss att tänka på regeringen.

Göteborgsk eller skånsk operett?

Av SVEN STÅL.

Operetten är f. n. Stockholms mest gynnade sångart. Odéonteatern går för fulla hus, Vasateatern och Oscars likaså och nu tänder Operan ideligen röda lyktor tack vare Kålmån. Det är inte småsummor som går ur landet i form av royalties! När Ranft slutade med sin sångensemble, operetten blev husvill, ansåg Operan det förmodligen som en plikt att rikta den lättare sånghungern med ett par medelmåttigt uppförda Offen-bachare per år etc. Reinhardt visade oss hur det inte skulle ske och de inhemska reinhardtarna gjorde likaledes — sist i raden står nu Csárdásfurstinnan. Spiken är kraftigt inslagen i likkistan — flera operettexperiment undanbedes så länge Stockholm ståtade med en scen vars enda näring är just operett. Illojal konkurrens får inte vara ett villkor för statsunder-stöd.

Herr Forsell är antingen en blodig humorist eller också försedd med skygg-lappar, framförandet av Csárdásfurstin-nan gör intet för att starka operakårens anseende, snarare får det betraktas som ett förlöjligande. Parodien inte enbart tangeras, den hyllas och sättes i hög-sätet. Fru Pålsons cabaretdiva Sylva demon-strerar bristen på allt vad en operett-aktris bör besitta — charme, grace och kroppskultur. Såväl sång som tal är färgat av ett okultiverat skånskt uttal. Hennes dressingskänna i första akten verkade hopräfsad på Epa och man-övrerades, som om den varit ett sång-täck. Ser de förföriska varietédjurnen ut på det sättet förvägar det mig om nå-

gon prinspojke fastnar för dem på all-var. Det skulle i så fall vara rena no-visen. Tillsammans med herr Beyron dansade hon några sakteliga ritualdanser, orkestern gjorde sitt bästa för att dränka sång, ord och handling i våldsamma instrumentorgier. Grevillius förblir sin vana trogen och den som tjuvar väst rår på dånet, men direkt sång vill jag inte kalla resultatet. Snarare stämbandsnöd-rop.

I stället för den sjukanmälde herr Stie-bel axlade herr Cembraeus danskomikerns roll. Han flodhastade igenom alla danser med energi och i sitt anletes svett — bra arbetsprestation, men onjurtbart som skönhetsyttring betraktad. I salongen satt Naima Wifstrand och operans egna furstinnepretendenter, fruarna Björk, Ryd-kvist och fröken Evert. Hade det inte varit idé att försöka få till stånd ett gäst-spel av Naima eller Margit Rosengren? Eller i tur och ordning ge oss alla opera-sångerskorna? Baletten skötte sig bäst och en liten knatte ur dess led var den enda som talade ren och tydlig svenska.

Stora Teatern i Göteborg ger för när-varande en provbit av sitt operettkunnande på Oscarsteatern. »Violin från Mont-martres» är en gladare version av Bohème och den kålmånska musiken varierar friskt melodierna från »Maritza». Tack vare en intelligent, eldande regi dansar Violin över scenen i ett sprudlande tempo. Man hinner inte stanna till en kritisk begrundan, spelet och sången avväpnar alla sura tendenser ifrån åhörarlåll. Dia-logen talas av väl skolade artister, sän-

gerna sjungas av friska, kultiverade röster, kören sjuder av livsglädje och kläng.

Dirigenten, Matti Rubinstein, beledsa-gar sångarna, hjälper dem, stöder och bär upp musiken. Samförståndet mellan orkester och artister är strålande. Inga-lill Söderman sjunger som en guds ängel, tjuvar med en koloratur som inte skäms vid sidan av Ada Saris näktergalstoner. Och ett sådant befrände, enkelt och gra-ciöst spel! Med en häpnadsväckande vir-tuositet glider hon över ifrån sång till tal och vice versa utan att man märker hur det går till. Operetten får ett berättigande och en lyster som förädlar genren. Lars Egge har tagit jättesteg i rätt rik-tning. Han sjunger bättre än någonsin, rör sig ledigare än förr — men är fort-farande sminkad för galleriet och borrar sina blickar tvärs genom salongsväggen ut till garderobsdamerna. Slipa av den-na obetydliga mannerism och Sverige har sin enda operettålskare i fullkomligt skick.

Nästa gång dir. Kinch och göteborgs-ensembeln hedrar oss med ett festspele, tag då med i kappsäcken partituren till »Johnny spelar upp», »Schwanda», »Si-mone Boccanegra», »Rodelinde», »Maske-rad» eller »Estrella di Sorias». Det skulle göra oss gott att få begreppen om opera-konst litet ruckade. Framför allt behö-ver vi känna denna icke pensionsberätti-gade sångarglädje strömma emot oss över rampen i fulla drag.

Sven Stål.

Konstkrönika.

Av LILLY ARRHENIUS.

Siri Derkert heter en konstnärinna, som framträder på Svensk-Franska konstgal-leriet. Hon har förut utställt miniatyrer, där hon försökt förnya den gamla banala tekniken. Siri Derkert målar huvudsakligen barn, barn i alla åldrar. Hon har ganska mycket av både sin teknik och sin känsla gemensam med två andra kvinnliga barnmålare, Vera Nilsson och Mollie Faustman.

Bäst lyckas hon att återge ett- och två-åringar. Hon får fram det omedelbara, charmfulla hos de hjälplösa små byltena, som fundersamt suger på tummen. Bland konstnärinnans bästa saker är också Mor och barn, där hon dock lärt så mycket av Käthe Kollwitz, att man nästan kan tala om kopia. Hon har ofta på ett opersonligt sätt accepterat Käthe Kollwitz' stil, utan att tyvärr ha hennes brinnande so-ciala intresse och mänskliga medkänsla. Siri Derkerts patos gäller Moderskapet. Man får ju vara tacksam för att en konst-när alls har någon lidelse, och hoppas att Siri Derkert, som nu verkar något ensidig, så småningom skall utvidga och fördjupa sin intressesfär.

Galleri Modern har börjat med en ny slags utställning. En konstens enhets-prisförsäljning. Alla konstverk för 75 kr. styck. Idén kan vara mycket bra. Just nu behöver man även för konstnärernas skull ta vara på det konstintresse som finns, och uppmuntra det med billiga priser.

Galleri Modern utställer en hel del värdefulla saker. T. ex. teckningar av Lars Boëthius, rödkrititeckningar ur allmoge-liv av Gustaf Carlström, akvareller och teckningar av Bo Zweigbergk. Ett par tavlor av Halmstadgruppen, framförallt av Sven Jonsson och Valdemar Lorentson. Men där finns också ett otal trä-kiga, banala, plöttriga, meningslösa sa-ker. Väggarna äro nästan klädda med små, små skisser.

Om där hade varit starkare gallring, färre saker, mera teckningar och akvarel-

Siri Derkert: Barnstudie.

ler (då man knappast kan räkna på att få en oljemålning av någon kvalitet för det priset) hade utställningen verkligen haft en mission att fylla.

Bland de konstnärer, som framträtt tidigare i vår, förtjänar Harry Andersson att nämnas, en ung målare som utstälde i Konstnärshuset. Han har en lugn, för-finad, stillsam färgskala. Det som gör honom speciellt intressant är att han ofta använder motiv ur arbetarnas och arbe-tets värld. Av dessa anser jag Tegel-lossare bäst, med de blåklädda arbetarna.

rörande sig med tegelbördorna i en stän-dig kretsång.

Hans skisser till väggdekoration och den stora Verksamhet lider av löslighet i kompositionen. Och det viktigaste: trots tjugande fabrikspipor, rörliga lyftkranar, myllrande människor i arbete lyckas ej konstnären ge intryck av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstille-ben som trälände Snöskottare. De tav-lor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av modern, en en-kel, flärdfri kvinna med grått hår och svart klänning, och Mor och barn, där kvinnan kärleksfullt trycker den lilla ungen till sitt bröst.

Norrlandsmålaren Helmer Osslund hade före 75-kronorsutställningen tagit Galleri Moderns lokaler i besittning. Han målar Lapplandsnaturens vår, sommar, höst och vinter. Bergens, vattnets och trädens skiftningar i olika årstider. Osslund har ett romantiskt naturintresse och förmåga till inlevelse i denna ödsliga, ensamma natur. Framför allt lyckas målaren att fånga den tidiga vårstämningen med blå-lila björkar mot vit snö och blåa berg, islossning med vitgrönt vatten, strömmar-de över rosa klippor, och vattenfall vid Porjus med grönvitt, brusande vatten över blågröna klippor med hängande björkar. Osslund kan i sådana målningar komma fram till en fördjupad och andlig natur-uppfattning, som nu för tiden är ganska sällsynt.

OLOFSKOLAN

Samskola STORGATAN 41 Stockholm

Skolan står under inseeende av Kungl. Skolöverstyrelsen.

Program. Koncentration i arbetet, självverksamhet, samverkan mellan skilda ämnen. Sluten arbetsdag (barnens arbete i huvudsak förlagt till skolan), riklig tid till praktiskt arbete och friluftsliv.

Elever mottagas för nästa läsår i Montessoriafdeln. (3-7-åringar), 5-årig realskolas 4 första klasser samt ring I, L. av 4-årigt gymnasium. Skolan påbygges med 1 kl. pr år för att slutf. omfatta småbarnsavdelning, förb. avd., realskola, flickskola och gymnasium.

Mottagning vardagar utom lördagar kl. 12.30-13. Tel. Ö. 22 80.

William William-Olsson.

VIGGBYHOLMSSKOLAN

INTERNATSKOLA FÖR GOSSAR OCH FLICKOR

Viggbyholmsskolan vill i sitt arbete söka ta hänsyn till de olika elevernas begåvning, arbetstakt och intresseinriktning.

Skolan är uppdelad på två linjer. Den teoretiska linjen för fram till student- eller realexamen och är avsedd för studiebegåvade elever. Den examensfria linjen vill skänka en god allmänbildning utan att sätta någon speciell examen som mål. En stor procent konstnärligt begåvade elever tillhör denna linje. Den examensfria linjen anknyter till lämpliga skolor för vidare utbildning.

Såväl gossar som flickor i åldern 7-15 år mottagas. Skolan är belägen vid Stora Värtan, c:a 2 mil norr om Stockholm. Prospekt genom undertecknad, adr. Viggbyholm. Tel. Viggbyholm 50.

PER SUNDBERG.

Köp Edra

Hälsovårdsartiklar

för
KVINNOHYGIEN
FÖRLOSSNING

HAVANDESKAP
BARNAVÅRD

Namn: "Instrument-Kifa"

hos

KIFA
KUNGL. HOVLÉVERANTÖR

31 Regeringsgatan 31

Där kineser sjunga.

Intressant och spirituellt skildrar Agnes Smedley (bekant i Sverige genom sin bok »Bara en kvinna») i Frankfurter Zeitung, hur hon nu bland annat får vara med om att se den nya folkvisan uppstå i Kina. I allmänhet behärska ju inte de främmande djävlarerna kinesiskan. De rycka bara på axlarna och säga: »alla infödingar sjunga när de arbetar». Men Agnes Smedley rycker inte på axlarna. För henne är det ej fråga om en innehållslös rytm. Hon vet, att dessa nya folkvisor tyda på ett Kina, som befinner sig i häftigt omvälvning.

Några av de nya folkvisorna äro författade av textilarbetarna i Shanghai och det är dessa, som jag försökt översätta. De påminna om den schlesiska vävarevisan, som Gerhardt Hauptmann flätat in i sitt bekanta drama »Die Weber». Några äro vemodiga, andra äro stridslustna, allt efter författarinns temperament. Och de sjungas till gamla välkända melodier.

Här är en författad av arbeterskan Keu Lou.

»Ett slår klockan i tornet.
I öster går månen upp.
Och vi textilarbetare lida utan ände
Ya-ha del wei!
Lyssna till mig
Kapitalisterna förtrycka oss
Krossa vårt hjärta
Ya-ha del wei!»

De följande stroforna skildra det tunga

livet i fabriken och uppsyningsmännens trakasserier under de 12 timmar långa dag- och nattskiten. Här är slutstrofen:

»Fem slår klockan i tornet,
I väster går månen ned.
Oh mina trötta bröder och systrar!
Vi måste organisera oss,
Vi måste kämpa,
Bringa revolutionen till seger,
Ya-ha del wei!»

En annan visa, som gärna sjunges, skildrar barnarbetet i silkespinnerierna. Små magra bleka flickor komma till spinneriet, »när de rika gå till sängs». Och deras trasiga kläder äro »intet skydd mot nordanvinden». Några äro sju år gamla, andra nio och åter andra elva. Deras små fingrar äro flinka. Bli de sjuka bekymrar sig ingen om dem. Bli de friska är deras plats redan upptagen, och de sänkas de i en ensam grav. Glömda.

Här är till slut en strof, som kan ha sitt intresse då den visar den ännu härskande feodala familjeordningen.

»Vi förtjäna våra kläder, vi förtjäna vårt ris
Och ändå måste vi tala makens och svärföräldrarnas slag.
Vi gå hem, tvätta och koka och sy tills midnatt är inne.
Vårt barn blir blekt och magert, ty vi ha för litet mjölk.»

Ja, infödingar sjunga när de arbetar.

Daisy Müller-Hill.

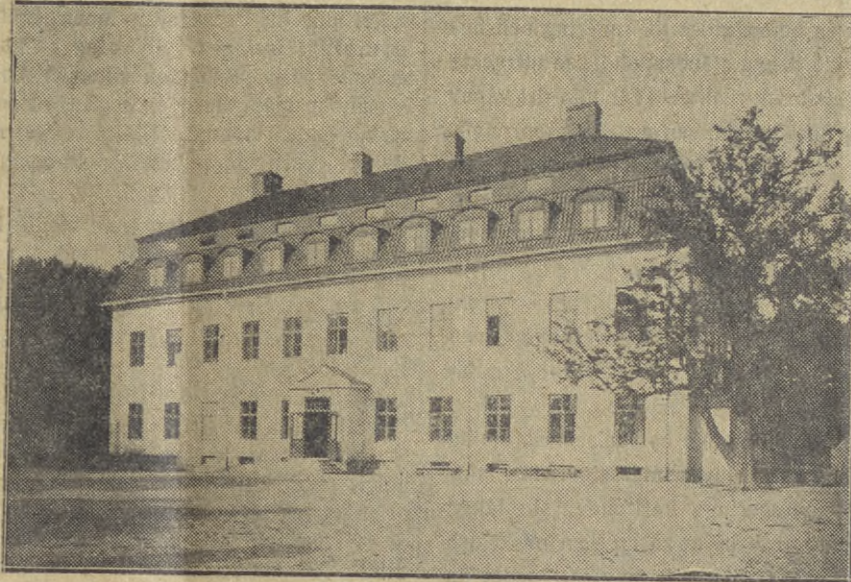
Problemföräldrar — Problembarn.

(Forts. fr. sid. 1.)

hill, frihet att i varje ålder få leva ut den ålderns speciella intressen och fantasier och att utveckla hela den välsignade skaparkraft som finns i varje barn. Den skaparglädje som börjar redan i vaggan, när ungen upptäcker sin egen lilla näve och ihärdigt försöker manövrera den in i sin mun.

landet mellan barn och vuxna på så hårda prov. Kravet på ordning är förenat med ändamålsenliga anordningar för att kunna uppfylla det.

I arbetet och verksamhetslustens tillfredsställande ligger uppfostrans kärnpunkt. Vid första blick in i dessa verkstäder, skolkök och lektionsrum känner

Huvudbyggnaden vid Skrubba.

Två löftesrika svenska uppfostringshem.

Den fria uppfostran, som vill skydda barnen från pedagogiskt mer eller mindre okunniga uppfostrares dilettantmässiga och skadliga ingripanden prövas just nu i många länder. Tidevarvet har vid föregående tillfällen haft anledning omnämna flera av de försök som gjorts. I detta sammanhang kan det vara av intresse att ta del av några försök på skydds- och uppfostrans område som gjorts i vårt eget land och vi ta då som exempel två av de närmast till hands liggande »skolorna», nämligen *Skrubba*, Stockholms stads skyddshem för gossar och *Tempelbacken* för flickor.

Det är god luft på Tempelbacken och Skrubba.

Hela atmosfären i dessa båda anstalter är uppriskande fri från anstaltskaraktär, i bildlik och bokstavlig bemärkelse. Genom öppna fönster släpps sol och luft in i rummen, härligt och rikligt. Allting är ordnat så att barnen skola fostras till goda vanor utan odrägligt tryck. De ha t. ex. inbjudande tvättrum och goda utrymmen för ytterkläder, våta skor och alla de tillhörigheter som kunna sätta förhål-

man, att här är det inte fråga om några odågor, som skola straffas för sina snedspång, utan det är unga medborgare bland andra medborgare, som i tritt utvecklande av sina skapande krafter äro beredda att skaffa sig den aktning som varje ärlig arbetsprestation skänker.

Utom lantbruksarbete vid Skrubba förekommer också yrkesutbildning i olika hantverk, snickeri, skrädderi, mekanisk verkstad med både praktisk och teoretisk undervisning och det må erkännas att resultaten imponera. En smittande arbetstakt råder också i verkstäderna. Många präktiga yrkesmän ha utgått därifrån, som fått goda anställningar och endast gjort samhället heder.

Barn som inte trivas hemma.

Flickorna på Tempelbacken spela krocket på lekplatsen när vi komma ut en solig dag, de ha skolarbete och hushållsgöromål bakom sig för dagen. Det är många små öden som sammanförts på den soliga spelplanen, barn som varit med om varjehand, men som här låta sina bästa krafter växa. En del lida helt enkelt av det felet, att de inte uthärda hemma. De bli trotsiga, omöjliga, ohjälpliga att få till något arbete. Efter en kort tid på hemmet äro sådana barn mestadels

Fredrika Bremer-förbundets skola för kvinnlig yrkesutbildning

med anslag av stat och kommun.

Nästa arbetsår börjar den 1 september 1932.

Högre kursen, ettårig, utbildar yrkeslärarinnor i sömnad och kvinnliga arbetsledare.

Lägre kursen, två-årig verkstadsskola i klädsömnad.

Fortbildningskurs i sömnad för utex. handarbetslärarinnor, tre mån. Extra elever mottagas i mån av utrymme.

Möjlighet för obemedlade och mindre bemedlade elever att erhålla statsstipendier och skolans egna stipendier.

Prospekt sändas.

Norrländsgatan 20, Stockholm. Tel. Norr 123 99.

Aktieägarna i A.-B. Vår Tidning

kallas till ordinarie bolagsstämma å Tidevarvets lokal, Slussplan 1, 2 tr., måndagen den 30 maj 1932, kl. 13, varvid förekomma i stadgarna föreskrivna ärenden.

STYRELSEN.

Maskinmärkning

Hälsöm å gardiner lakan, örgott m. m. Modern plissering, knapphål, fällning samt stoppning av duktyger. Lager av broderade örgott och näsdukar.

Order till landsorten.

Elin Madéns Märkningsateljé

Herkulesgatan 14, Stockholm. (Invid Brunkebergstorg).

Tel.: Norr 119 05.

MÖTESPLATSEN

Blekinge länsförbund av Svenska Kvinnors Vänsterförbund höll söndagen d. 10 april årsmöte i Karlskrona.

I mötet deltog representanter för samtliga lokalföreningar inom länet.

Mötet öppnades av länsförbundets ordförande, fröken *Ebba Holgersson*, som hälsade alla välkomna och gav en översikt över händelserna inom Vänsterförbundet sedan sista länsmötet.

Fröken *Hedvig Falck* redogjorde för förhandlingar och föredrag vid centralstyrelse- och landsmötet i Stockholm i januari, och därefter antogs styrelsens förslag till nya stadgar för länsförbundet.

Till förbundets ordförande omvaldes fröken *Ebba Holgersson*, till de olika gruppernas representanter i styrelsen valdes: för folkfrisinna gruppen fröken *Maja Håkansson*, Jämjöslätt, suppleant fru *Maja Johansson*, Nätraby, för liberala gruppen fröken *Ester Johnsson*, Karlskrona, för radikala gruppen fröken *Ebba Holgersson*, suppleant fröken *Magda Thulin*, Ronneby, samt för fria gruppen fröken *Hedvig Falck*, Karlskrona, och *Olga Herrlin*, Karlshamn, med fröken *Ebba Hellström*, Karlskrona, och fru *Ida Öksnevad*, Johannishus, som suppleanter.

Sedan gemensam lunch intagits höll fru *Ellen Hagen* ett fängslande föredrag över ämnet »*Vunna mål och nya*». Efter föredraget följde en livlig diskussion, där vikten av att höja kvinnornas samhörighetskänsla men bekämpa deras bundenhet och mindervärdighetskänsla livligt underströks.

Sedan ordföranden avslutat mötet, vidtog samkväm, varvid diskussionen om Vänsterförbundets arbete, alltid lika ny och levande, fortsattes.

fogliga som lamm, varje morgon lika glada och nitiska i arbetet.

Vi ha ännu inte några skolor för problemföräldrar. Det är den mest skriande bristen i det nutida uppfostringsarbetet, säger Neill. Men vågar man inte hoppas att detta nya förhoppningsfulla arbete bland barnen, skall skapa en generation av så lyckliga människor, att de som föräldrar inte längre behöva vara några problem?

C. H.

För 25 kronor

i månaden kan Ni få en Remington Portable — skrivmaskinen för varje man, kvinna eller barn, som har skrivarbeten att utföra. Ifyll och sänd oss kupongen, så skicka vi omgående trycksaker och prisuppgift.

REMINGTON

Hamngatan 32, Stockholm.

Namn

Adress

unga frun lyckas så bra med baket

Det är med verklig stolthet unga frun visar mamma sitt vackra och goda bröd. Hon får beröm, och mammans beröm är det bästa betyg hon kan få. Det är ju mamma som genom sina vinkar och råd visat henne vilka resultat man kan nå upp till med ett verkligt gott och bakkraftigt mjöl —

kooperativas mjöl

E. S.